

taget, op til nærmere Drøftelse af Finansudvalget, saa at vi kunne komme til en mere rimelig Ordning af Undervisningsvæsenet ved Marinen. — Over for den højtærede Kultusminister skal jeg bemærke, at han indrømmede over for mig, at der er en Del af den kjøbenhavnske Befolkning, der ikke ønsker bygget flere Kirker her i Kjøbenhavn. Den højtærede Minister kunde godt have sagt, at det er den allerstørste Del af Kjøbenhavns Befolkning, der ikke ønsker disse Kirker; det er kun et Mindretal, og maaske kun et lille Mindretal her i Kjøbenhavn, som arbejder af al Kraft for at faa disse Kirker. Men dernæst forekommer det mig ikke, at den højtærede Minister har Ret til at sammenligne Forholdene med Hensyn til Kirkebygning her i Kjøbenhavn med Forholdene ude paa Landet. Fordi Staten bygger Kirker ude paa Landet, synes jeg slet ikke, at det er nødvendigt, at Staten skulde bygge lignende Kirker her i Kjøbenhavn, fordi der her er helt andre Forudsætninger til Stede. For det første er det jo saaledes, at naar vi bygge en Kirke ude paa Landet, er det i Almindelighed ude blandt en fattig Befolkning, der ikke selv kan skaffe de nødvendige Midler til Veje, men dette er slet ikke Tilfældet her. Her staa vi over for en Komite, som har sat sig det Formaal at faa opført en Kirke, og denne Komite raader allerede over 200,000 Kr. kontant foruden en Grund, som Kjøbenhavns Kommune har skænket den. Det kan altsaa slet ikke sammenlignes med Forholdene ude paa Landet. For det andet er det gerne saaledes ude paa Landet, naar der skal opføres en Kirke, at Befolkningen eller i alt Fald dens Flertal ønsker at faa den opført, men her er det et Mindretal, som kræver at faa denne Kirke opført. Videre er det saaledes, at man ude paa Landet bygger Kirker, fordi Befolkningen paa den vedkommende Egn har meget langt til Kirke, men her er det saaledes, at der i nogle faa hundrede Alens Afstand ligger ikke mindre end hen imod en halv Sned Kirker omkring det Sted, hvor man ønsker den ny Kirke opført. Endelig kan man anføre, at naar man andetsteds ude i Landet ønsker en Kirke opført, har man ikke givet vedkommende Kommune Privilegium paa at tigge over hele Landet til denne Kirke, men den kjøbenhavnske Kommune har jo faaet det Privilegium at tigge til sin Kirke over hele Landet Store Bededag. Det er et Fortrin, vi have faaet her i Kjøbenhavn, og det synes at kunne berettigge Staten til

at nægte at støtte denne Sag ved yderligere Bidrag. Jeg kan derfor fremdeles ikke se rettere, end at der ingen Grund er for Rigsdagen til at give denne Bevilling, som den højtærede Kultusminister har forlangt. — Derimod glædede det mig at høre, at den højtærede Minister stillede sig villig over for et andet Spørgsmaal, som jeg tillod mig at henlede Opmærksomheden paa, nemlig Opdragelsesanstalter for forsømte og forbryderiske Børn. Det var mig en Glæde at høre, at den Kommissionsbetænkning, der har ligget gemt i flere Aar, nu kommer frem for Lyset igen, og at vi her i Salen kunne vente at faa et Forslag at se, som kunde realisere de Tanker, som ere nedlagte i den nævnte Betænkning.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Udtalelser til den højtærede Krigsminister. Jeg vil først bringe ham en Tak for den Uforbeholdenhed, hvormed han har udtalt sig om sit Program. Der har jo længe været lyst efter Ministeriets Program, uden at vi have kunnet faa det at vide. Nu giver Krigsministeren jo for sit Vedkommende os Oplysninger, saa klare og tydelige, som vi kunne forlange dem. Derfor fortjener den højtærede Minister oprigtig Tak af hele Landets Befolkning, thi det er jært at faa at vide, hvorledes man virkelig staa i det paa dette vigtige Omraade. Vi faa nu altsaa her at vide gennem den højtærede Mintsters Udtalelser, at Kjøbenhavns Befæstning, der jo tidligere har været anset for det eneste saliggørende, nu skal sættes i anden Række; nu gælder det ikke først og fremmest Fæstningen, nu gælder det først og fremmest Forsvaret af Sjællands Kyst, og derfor vil den højtærede Minister have bygget en Række Batterier rundt om paa denne Kyst. Den højtærede Minister siger, at det er kun et ganske lille Beløb, han forlanger i Aar, nemlig 79,000 Kr. Det kalder den højtærede Minister et ganske lille Beløb! Deraf kan man slutte, at vi kunne vente os, at det i Fremtiden vil komme til at dreje sig om mange Gange 79,000 Kr., hvis den Hær- og Forsvarsplan, som den højtærede Minister antydede i sin Tale, skal realiseres. Jeg antager, at vi i denne Udtalelse have for dette Omraades Vedkommende et Program baade for Regeringen og for Højre, og det kan for saa vidt blive et Program ogsaa for de andre Partier her i Salen. Hvis Højre nemlig gaar til Valg paa dette Program — og det maa vel være Meningen og Hensigten — gaa vi naturligvis ogsaa til Valg paa dette Pro-